

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

9 december 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING, OPENBARE WERKEN EN VERVOER

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de stedenbouwkundige diensten voor de provincie Antwerpen

Interpellatie van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de stedenbouwkundige diensten

Interpellatie van de heer Ward Beysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de moeilijkheden en de behandelingstermijn bij de afhandeling van bouwdoSSIERS

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het bedrijventerrein Kapelleveld II te Wommelgem en de geplande ontsluitingsweg

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een mogelijke uitbreiding op kosten van de gemeente van de stortplaats NV Stevan te Lendeledede

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over mobiele bruggen bij wegwerkzaamheden

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het onderzoek naar de plagerijen van het Voerens gemeentebestuur inzake de toekenning van bouwvergunningen

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een gedeeltelijke wijziging van het gewestplan “Gentse en Kanaalzone”

Commissie voor Ruimtelijke Ordening Openbare Werken en Vervoer

Woensdag 9 december 1998

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Leonard Quintelier

– *De interpellatie wordt gehouden om 15.39 uur.*

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de stedenbouwkundige diensten voor de provincie Antwerpen

Interpellatie van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de stedenbouwkundige diensten

Interpellatie van de heer Ward Beysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de moeilijkheden en de behandelingstermijn bij de afhandeling van bouw dossiers

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de stedenbouwkundige diensten voor de provincie Antwerpen, van de heer Van Vaerenbergh tot minister Stevaert, over de werking van de stedenbouwkundige diensten en van de heer Beysen tot minister Stevaert, over de moeilijkheden en de behandelingstermijn bij de afhandeling van bouw dossiers.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de

loop van de maand oktober heeft de Antwerpse bestendig afgevaardigde, de heer Helsen, een aantal ernstige klachten geformuleerd over de werking van de dienst stedenbouw van de provincie Antwerpen. Ik weet niet of dit met de werkelijkheid strookt, maar ik neem aan van wel, onder meer door de reactie van de minister achteraf.

De situatie is volgens de heer Helsen ronduit ontoelaatbaar. Sociale bouwprojecten kunnen niet worden opgestart, er ontstaat vertraging bij werken aan de weginfrastructuur en infrastructuurwerken in het algemeen, ambtenaren van stedenbouw houden door subjectieve interpretaties industriële projecten tegen, belangrijke adviezen over milieuaangelegenheden worden niet of na de wettelijk bepaalde termijn behandeld.

Een aantal van deze aantijgingen zijn niet nieuw. Deze problemen zijn al een aantal keer in deze commissie aan bod gekomen. Dit belet blijkbaar niet dat heel wat gemeentebesturen hun beklag maken over het feit dat ze gedurende maanden geen dossiers over bouwaanvragen terugkrijgen. Wie een bouwaanvraag indient, krijgt het bericht dat hij misschien na 150 dagen een antwoord zal krijgen. Deze situatie is een moderne administratie onwaardig. Voor eenvoudige dossiers, zoals de afbraak van een huis, vraagt men naar de plannen, telkens met tussenkomst van een architect. Dat lijkt me weinig sociaal. De diensten straffen bovendien al wie daarover zijn beklag maakt door het betrokken dossier nog langer te laten aanslepen. De heer Helsen heeft het over 'plagerijen waaraan de dienst zich bezondigt'. Zoiets is natuurlijk onduidelijk en ik dring er dan ook op aan dat die aantijgingen op hun waarheidsgehalte worden onderzocht.

De heer Helsen beschuldigt stedenbouw er ook van dossiers te weigeren die perfect in orde zijn. Ikzelf kan daar natuurlijk niet over oordelen, maar ik neem aan dat hij niet zomaar iets verzint, aange-

Van Nieuwenhuysen

zien hij hier nauw bij is betrokken. Hij beklaagt er zich verder over dat overmatig veel tijd wordt gestoken in de opstelling van weigeringen voor de bouw van kleinere uitbreidingen, bijvoorbeeld een garage of een veranda, terwijl voor grote overtredingen zeer kleine transactiesommen worden voorgesteld waarvan de bedragen enorm variëren. Dit getuigt van willekeur, wat hij met concrete voorbeelden aantoont. Zo verwijst hij in een vraaggesprek met *Gazet van Antwerpen* naar het voormalig moederhuis in Herentals, dat tot bejaardenwoningen zou moeten worden omgebouwd. Dit project wordt blijkbaar tegengehouden. De heer Helsen zegt letterlijk dat projecten soms maanden liggen te rotten en verwijst daarbij ook naar industriële projecten in de Kempen waarvoor, ondanks het feit dat aan alle voorwaarden wordt voldaan, geen vergunning werd verleend. Zo wordt het voor onze minister-president wel bijzonder moeilijk buitenlandse investeerders naar Vlaanderen te lokken.

De heer Helsen klaagt ook aan dat de plaatselijke overheden en openbare diensten geen beroep kunnen aantekenen tegen een dergelijke gang van zaken, of toch zeer moeilijk. Hij stelt vast dat de beslissingen van het provinciebestuur systematisch worden aangevochten, met maandenlange vertragingen tot gevolg. Ik heb helemaal geen bezwaar tegen een nauwkeurig en kritisch onderzoek van de adviezen en beslissingen van de provincie, integendeel. Ik kan echter niet dulden dat daarbij een systematische beroepsprocedure in het leven wordt geroepen, want dan schort er duidelijk iets bij de dienst stedenbouw of bij het provinciebestuur. Deze zaak moet zo snel mogelijk worden uitgeklaard zodat de bevolking er niet langer het eerste slachtoffer van wordt. Laattijdig toegelaten of geweigerde bouwvergunningen kunnen veel leed veroorzaken, om nog niet te spreken van de tewerkstelling die verloren gaat doordat noodzakelijke infrastructuurwerken geen doorgang kunnen vinden. Ik denk ook aan de nadelige gevolgen voor het stedelijk vernieuwingsbeleid, waarop de heer Beysen al heeft gewezen, en aan de schade die daardoor wordt toegebracht aan het imago van de provincie Antwerpen en van Vlaanderen als investeringsgebied.

Mijnheer de minister, uw voorganger heeft in het verleden reeds erkend dat er een overdreven formalisme in het spel is. Hij beaamde dat een strikte timing vereist is en dat meer moet worden uitgegaan van een behandeling van de dossiers binnen de vooropgestelde termijn. Hij was de idee ge-

negen van een soort loket- of ombudsmansysteem, en kondigde begin dit jaar het gebruik van nieuwe aanstijplijsten aan. Hij beloofde verder nieuwe aanwervingen in de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen. Graag had ik van u vernomen wat op dat vlak reeds is verwezenlijkt of op korte termijn zal worden uitgevoerd.

Onderkent u de beschuldigingen en aantijgingen van de bestendig afgevaardigde ? Ik denk van wel, vermits u hebt aangekondigd alvast in Antwerpen meer personeel in te zetten. Gaat het hier dan om een tijdelijke of een structurele maatregel ? U geeft bovendien de dienst stedenbouw zes maanden respijt om orde op zaken te stellen. Als het dan nog niet beter gaat, zo verklaarde u, komt er een bijzondere commissaris. Maar ja, dan zitten we in volle verkiezingsperiode met het risico dat die zaak opnieuw wordt uitgesteld. Zou het daarom niet beter zijn nu reeds een bijzondere commissaris te sturen, zodat die onmiddellijk orde op zaken te stellen ?

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de uiteenzetting van de vorige spreker was duidelijk. In zijn vraag beperkte hij zich echter tot Antwerpen, terwijl mijn vraag veel breder gaat. Ook in andere provincies staan gemeentebesturen en burgers aan de klagmuur, omdat de dossiers in verband met stedenbouwkundige aangelegenheden en de afhandeling van deze bouwdoSSIERS zo lang op zich laten wachten.

Hoe verklaart u deze vertraging ? Is er sprake van een tekort aan personeel, zoals dat blijkbaar in Antwerpen het geval is ? Ontbreekt het aan leiding ? Hoe kan dat worden verholpen ? Met bijkomend personeel ? Of is er een nieuwe, aangepaste wijze van werken nodig, een meer adequate administratieve afhandeling van die zaken ?

Hopelijk kunnen we hier het begin van een antwoord op vinden. De frustraties van de burgers situeren zich immers vooral op het administratieve vlak. Op dit ogenblik wil Vlaanderen zich profileren als efficiënt en degelijk. Maar wanneer men naar het gemeentebestuur gaat met een bepaalde vraag, of het nu over een reispas gaat of over een stedenbouwkundig dossier, dan stelt men vast dat dit imago niet overeenstemt met de dagelijkse realiteit.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is niet de eerste maal dat ik de bevoegde minister onder-vraag over deze materie. Reeds op 20 maart 1997 deed ik dat, in deze commissie. Hierop diende ik een met redenen omklede motie in, die unaniem werd goedgekeurd in de plenaire vergadering. Die motie ging meer bepaald over de aanpassing en hervorming van de zogenaamde aanstiplijsten, waarnaar de heer Van Nieuwenhuysen reeds ver-wees. De toenmalige minister, de heer Baldewijns, heeft daarop maatregelen getroffen die normaliter hadden moeten resulteren in een vlottere afhandeling van de dossiers. Dat is echter iets wat ik op het terrein niet onmiddellijk merk.

Ik kan terzake verschillende voorbeelden opsom-men. Zo werd het voorbeeld van Turnhout reeds aangehaald. Er is het recente voorbeeld van een bedrijf dat zou verhuizen van Wilrijk naar Aartse-laar, maar moest wachten op een goedkeuring voor de aansluiting van de riolering. Dat dossier is in Antwerpen blijven liggen sinds 23 juni laatstleden. Nochtans gaat het over een eenvoudige aansluiting op de Boomsesteenweg, waar men het ene bedrijf naast het andere aantreft. Op een dergelijke aan-sluiting heeft men een half jaar moeten wachten. Dan vraag ik me af waarmee we bezig zijn.

Op 15 januari van dit jaar heb ik dan een tweede maal geïnterpelleerd. Ook dan heb ik een motie ingediend, die met slechts één stem werd verworpen. Dat gebeurde trouwens in ongelukkige omstandigheden, wegens een gemaakte stemaf-spraak. Mijnheer de minister, die motie is vandaag actueler dan ooit. Ik ben trouwens van plan ze opnieuw in te dienen na deze interpellatie, omdat ik vind dat ze opnieuw moet worden voorgelegd aan het parlement.

In die motie vraag ik aan de Vlaamse regering de nodige maatregelen te treffen opdat de burgers die bouwaanvragen indienen de garantie zouden krij-gen dat ze binnen een vooraf bepaalde tijdspanne uitsluitel krijgen over de bouwvergunning. Mijn-heer de minister, ik heb uw reactie op de opmer-kingen van de heer Helsen goed gevolgd. U bent bijzonder snel geweest en hebt aangekondigd dat u meer personeel zou aanwerven en computers zou aankopen. Uit een verklaring van de heer Beers-mans, waarnemend directeur-generaal van Arohm, blijkt echter dat het door u beloofde bijkomend personeel bestaat uit zes vacante functies die al in augustus door uw voorganger werden toegezegd maar nog steeds niet werden ingevuld 'wegens gebrek aan valabele kandidaten op de wervingsre-

serve'. De toestand is dus niet veranderd tot op de dag van vandaag.

Als er te weinig in aanmerking komende kandida-ten zijn, dan moet u naar andere middelen zoeken. Het is natuurlijk wel goed om computers aan te schaffen, maar er moeten natuurlijk ook mensen zijn die ermee kunnen werken. Als men bijvoor-beeld voor mij een computer zou kopen, dan zou ik daar niet mee geholpen zijn. Het zou immers veel meer tijd in beslag nemen. Maar dat is ook in de administratie het geval. Het geruchtmakend bericht werd de wereld ingestuurd dat men een bij-zonder commissaris wil sturen. Behoed ons daar-voor ! Antwerpen heeft ooit eens een bijzonder commissaris, in de persoon van minister Van den Bossche, op bezoek gekregen. Dat was in 1989, maar men spreekt daar nu nog over.

Ik denk trouwens niet dat een bijzonder commissa-ris dat zomaar zal oplossen. De aanstiplijsten zijn één zaak; de periode waarbinnen zo een bouwaan-vraag moet worden afgehandeld, is een andere. Volgens mij moet men gewoon de juiste prioritei-ten leggen. De behandeling van sommige kleine aanvragen sleept zo lang aan dat men zich moet af-vragen wat daarvan de redenen wel kunnen zijn.

Het lijkt me aangewezen dat men een servicega-rantie zou geven. Mensen die een bouwaanvraag indienen, moeten op voorhand weten binnen welke termijn ze een antwoord zullen krijgen. Deze incentive zal de administratie zelf aanzetten om haar werking te verbeteren. De aanvrager weet met zekerheid dat zijn vraag binnen een bepaalde termijn negatief of positief wordt beantwoord. We moeten niet twee keer het warm water proberen uit te vinden; bijkomend personeel lost niet altijd het probleem op. Enigszins overdrijvend zou men kunnen stellen dat het soms beter is wat minder, maar beter ingeschakeld personeel te hebben.

Ik dring dus aan op een garantie voor de aanvra-ger. Hij moet de zekerheid hebben dat hij binnen een bepaalde termijn weet waar hij aan toe is. Het komt daarbij de regering toe een precieze termijn op te leggen.

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in de pro-vincie-Antwerpen doet het probleem zich al jaren op erg acute wijze voor. Dat heeft wellicht te maken met de algemene werking van de steden-bouwkundige diensten. Over die werking werd hier

Cannaerts

al herhaaldelijk gesproken. De heer Beysen heeft het hier gehad over een discussie in 1997.

Al op 29 februari 1996, in een antwoord op een mondelinge vraag, heeft minister Baldewijns het probleem onderkend. Hij stelde toen dat de personeelsformatie niet was benut : slechts 39 van de 46 plaatsen waren bezet. De minister beloofde toen dat er bijkomend tijdelijk personeel in dienst zou worden genomen. Enkele mensen werden voor een periode van vier maanden aan het werk gezet. Dat zijn echter oplossingen met beperkte draagwijdte.

Ik breng hier ook het tewerkstellingsdebat van april 1997 in herinnering. Vanuit economische hoek is toen de nadruk gelegd op het belang van een vlotte service van de overheid aan de ondernemingen. Inzake de bouw geldt dat economisch belang natuurlijk ook voor de service aan privépersonen. Er was een audit beloofd. Die audit heeft heel wat voeten in de aarde gehad, maar is er uiteindelijk toch gekomen. Ik hoop dat daaruit goede conclusies worden getrokken.

Minister Baldewijns verwees toen naar de resultaten van het Bredero-project. In 1998 hebben we opnieuw naar dat project horen verwijzen. Dat duurt toch allemaal zo lang. Vandaag stellen we vast dat er niet echt veel verbetering is gekomen. Dat is spijtig, want dit is het terrein bij uitstek waarop de overheid de kwaliteiten van haar dienstverlening kan aantonen.

In maart 1998 gaf minister Baldewijns toe dat de stedenbouwkundige diensten in de provincie Antwerpen nog steeds 65 percent van de bouwaanvragen laattijdig afhandelen. Ook toen waren er zestien ambtenaren minder aan de slag dan volgens de formatie zou kunnen en moeten. Uit statistisch materiaal blijkt dat op 13 augustus 1998 slechts 25 percent van de bouwaanvragen zijn afgehandeld die in de loop van 1998 in dertien Kempense gemeenten waren ingediend.

Ik wil zeker niet beweren dat de gemeentetermijn, die wordt verlengd als er bijkomende voorwaarden worden opgelegd, slecht is, maar dat maakt de afhandeling van het dossier wel langer. Ongeveer 75 percent van de dossiers die in februari waren ingediend, waren dus nog niet afgewerkt ! Dat is toch een hoog cijfer - zelfs als men rekening houdt met het feit dat met de afhandeling zowel de verwerking door de provinciale als de gemeentelijke diensten is opgenomen.

Met de bijkomende opdrachten aan de gemeenten heeft stedenbouw de bedoeling de termijn in te korten. Uiteindelijk worden er geen resultaten gehaald, en dat beangstigt me. Men kan de zaak sloganesk aanpakken en voorbeelden aanhalen die de zaken simplificeren, maar toch wil ik een voorbeeld geven. Een bedrijfsleider moest vijf maanden wachten op een afhandeling van zijn aanvraag om een magazijntje te bouwen. Uiteindelijk kreeg hij van stedenbouw-Antwerpen een negatief antwoord omdat er op zijn terrein al een bouwwerk onrechtmatig was opgetrokken. Dat kan toch niet ? Dat had men toch al op de eerste dag van de aanvraag moeten meedelen ?

De man had dat bedrijf gekocht, en was van die overtreding niet op de hoogte. Hij handelde te goeder trouw. Na vijf maanden suggereerde men hem een aanvraag tot regularisatie in te dienen. Als hij dat doet, dan moet hij wellicht opnieuw vijf maanden wachten. Die man heeft dan beslist om tot afbraak over te gaan en een nieuwe bouwaanvraag in te dienen. Dat is toch niet normaal.

Het is een goede zaak dat de politici niet meer tussenkomen in bouwaanvragen. Ik vraag me echter af wie onze taken nu overneemt, en navraagt en controleert of de termijnen worden gerespecteerd en hoe te werk wordt gedaan.

Mijnheer de minister, ondanks het tijdgebrek, de overlast en de bijkomende taken, hebben de diensten blijkbaar wel nog voldoende tijd voor futiliteiten. Er worden nog steeds rapporten gemaakt over kippenhokken, hondenhokken, poorten en asfaltwegen. De gemeenten worden overstelpt met aanvragen tot het opstellen van processen-verbaal. Als daarvoor voldoende tijd is, dan moet er toch ook tijd zijn voor de belangrijkere zaken.

Ik hoor ook dat er heel wat ongenoegen leeft onder de ambtenaren. Ze krijgen heel wat bijkomende opdrachten omdat we in een planningsperiode zitten. Alles verandert, maar er komt geen personeel bij terwijl de verlofperiodes veel langer zijn geworden dan tien jaar geleden. Zo wordt personeel dat naar de kabinetten wordt gedetacheerd, niet vervangen. De ambtenaren stellen zich veel vragen. Ze voelen zich ook nogal betutteld door de centrale diensten van Brussel. Het is niet al te duidelijk of ze daarmee de administratie of het kabinet bedoelen.

Mijnheer de minister, wie bepaalt de prioriteiten bij de diensten van stedenbouw ? Heeft de gemachtigd ambtenaar zelf de mogelijkheid om te

Cannaerts

bepalen dat een bepaald dossier voorrang krijgt ?
 Hoever staat het met het Bredero-project ?

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, collega's, ook ik heb op 1 juli 1998 een vraag gesteld aan uw voorganger, minister Baldewijns, over de vertraging in de afhandelingstermijnen van bouwaanvraagdossiers. Hij gaf toen toe dat bij de dienst Ruimtelijke Ordening van Antwerpen niet minder dan 65 percent van de dossiers niet binnen de wettelijke termijn werd afgewerkt. Volgens de minister werd de achterstand veroorzaakt door een combinatie van factoren : de toename van het werkvolume en van de briefwisseling door een groeiende betrokkenheid van de burger bij de ruimtelijke ordening en door het handhavingsbeleid. Volgens de minister waren de andere oorzaken het groeiend aantal bouwaanvragen, de teruglopende personeelsbezetting, en de graad van en middelen voor de opvolging en afhandeling van de dossiers.

Minister Baldewijns heeft toen beloofd een onderzoek te laten uitvoeren in de administratie Ruimtelijke Ordening. Een bijkomend onderzoek zou worden gedaan naar de oorzaken van de achterstand, en er zouden voorstellen worden uitgewerkt over de in te zetten middelen en mankracht.

Mijnheer de minister, ik had graag vernomen hoever het staat met al deze onderzoeken, met het softwareproject-Bredero en met de levering van voldoende krachtige pc's. Ik heb de indruk dat er nog bitter weinig is veranderd.

Ik zal u twee voorbeelden geven. Het eerste dossier ken ik heel goed, want het is mijn dossier. De dienst Ruimtelijke Ordening van Antwerpen had voor 30 november 1998 een advies over een verbouwing moeten afleveren. Toen ik een paar dagen geleden ging informeren bij het gemeentebestuur van Herentals, schoot men er in de lach. Het gemeentepersoneel heeft me aangeraden om binnen vier maanden terug te komen, omdat de bouwaanvraagdossiers van april en mei net klaar zijn. Dit is een wachttijd van zeven of acht maanden in plaats van de termijn van 75 dagen waarin is voorzien.

Het tweede voorbeeld is nog honderd maal erger, want het brengt de werkgelegenheid van een honderdtal mensen in gevaar. Ik citeer uit een kranten-

artikel : 'Omdat de export van snoepgoed naar de VS snel groeit, wil het bedrijf Aststa Sweets NV in Turnhout op korte termijn 650 miljoen frank investeren en honderd mensen extra aan het werk zetten. 'Als ondernemer moet je snel reageren', zegt directeur Wim Sak, 'maar we wachten al weken op onze bouwvergunning. Van Stedenbouw in Antwerpen horen wij helemaal niets : om wanhopig van te worden'. Directeur Sak gaat verder : 'Ik wil niet de communautaire toer opgaan, maar in Wallonië is een investeringsdossier annex bouwproject binnen de twee weken geregeld. Daar worden kandidaat-investeerdere verzorgd als een koning. Om over Henegouwen niet te spreken, daar krijg je er nog een indrukwekkend pak subsidies bovenop. Heel wat West-Vlaamse ondernemingen steken daarom de taalgrens over'.

Mijnheer de minister, kunt u mij vertellen waarom in Wallonië wel kan wat in Vlaanderen niet kan ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

De heer Steve Stevaert : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal proberen om alle vragen tegelijk te beantwoorden. De toon van elke vraagsteller is ongeveer dezelfde, ondanks de verschillende accenten en elementen.

We mogen het probleem zeker niet minimaliseren. De situatie werd juist geschetst. Kort na mijn aantreden heb ik de opdracht gegeven het probleem te onderzoeken. Dit gebeurde nog voor gedeputeerde Helsen zijn opmerkingen maakte. Zijn opmerkingen waren op één na terecht. We weten niet met zekerheid of zijn opmerking klopt over de represaillemaatregelen die worden getroffen tegen de mensen die klagen. Ik zal dit laten onderzoeken, en ik zal de heer Helsen vragen of hij mij concrete voorbeelden kan geven.

Het klopt in elk geval dat er een achterstand werd opgelopen. Hoe kunnen we die achterstand verklaren ? Ik stel voor de zaak te objectiveren. Er bestaan hierover immers heel wat misvattingen. Antwerpen heeft niet de gewoonte om via APA's en BPA's te werken. Dit zorgt ervoor dat er heel wat dossiers op het provinciaal niveau van stedenbouw komen. In het nieuwe ontwerp van decreet, dat werd overhandigd aan de Raad van State, krijgen steden en gemeenten op dat vlak meer mogelijkheden. Er zullen dus meer dossiers worden overgedragen aan de stedenbouwkundige dienst van Antwerpen.

Ik hoop dat de kwaliteit van die dossiers vergelijkbaar zal zijn met die van andere provincies. Ik kan

Stevaert

me daarover niet uitspreken. Ik geef toe dat er in andere provincies ook problemen zijn. Die staan echter niet in dezelfde verhouding met die van Antwerpen.

Ik wens het probleem niet te minimaliseren en wens mee te werken aan de oplossing ervan. We mogen echter niet alle verhalen die opduiken zomaar voor waar aannemen. Sommigen hebben er belang bij die verhalen te vertellen. Soms geeft men ook een foute voorstelling van de zaken.

Mijnheer Beysen, de aansluiting van de riolering wordt in andere provincies niet doorgestuurd naar de dienst voor Stedenbouw. Behalve in uitzonderlijke omstandigheden wordt dit behandeld door de gemeentelijke of stedelijke overheid.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de minister, ik heb net dat voorbeeld aangehaald om aan te tonen hoe men in Antwerpen tot een dergelijke achterstand is gekomen. Indien al die dossiers inderdaad op het niveau van stedenbouw moeten worden behandeld, is het logisch dat men achterop loopt.

Minister Steve Stevaert : Ere wie ere toekomt en schuld wie schuld toekomt. Indien dit zo is, dan is dat niet de verantwoordelijkheid van de dienst voor Stedenbouw maar wel die van het lokale bestuur. Normaal gezien hoeven dergelijke zaken daar niet terecht te komen.

De heer Ward Beysen : De dienst kan ze toch per kerende terugsturen.

Minister Steve Stevaert : Dat is niet waar. Zo eenvoudig liggen de zaken niet. Wanneer men de dienst Stedenbouw vat, moeten er bepaalde regels en procedures worden gevolgd.

Om de problemen op te lossen, moeten de steden en gemeenten meewerken. Ik denk dat ze daarin zeer constructief zijn. Zelfs indien de dossiers bij de dienst Stedenbouw terechtkomen, kan men niet enkel het personeel met de vinger wijzen. Het is geen zaak van al of niet kunnen werken met computers. Men moet afwegen wat hoofdzaak en wat bijzaak is.

Mijnheer Van Vaerenbergh, het is niet door meer personeel ter beschikking te stellen van Antwerpen, dat de problemen zullen worden opgelost. Men zou zich met nog meer details kunnen bezighouden en daardoor nog meer achterstand oplopen. We moeten wel voorzien in het nodige perso-

neel. Iedereen is het erover eens dat er procedures moeten worden gevolgd om personeel aan te werven. Dat is een goede zaak. Ik geef toe dat die procedures te lang duren. Dat kan ik echter niet van vandaag op morgen veranderen.

Zelfs met verkorte procedures en met nieuwe instrumenten kan men niet om de vaststelling heen dat er geen planologen beschikbaar zijn. De lijsten zijn uitgeput. We trachten nu via verkorte procedures contractuelen aan te werven. We proberen mensen van het hoofdbestuur over te plaatsen. Dat is een zeer moeilijke operatie. Ook op het hoofdbestuur zijn er - gelukkig maar - geen mensen in overvloed. De overheid heeft niet tot taak om teveel mensen tewerk te stellen. Er is gezorgd voor een personeelsherschikking die resultaten begint af te werpen.

Men heeft al een commissaris gestuurd naar Antwerpen. Ik wens Antwerpen geen nieuw trauma te bezorgen hoewel ik vind dat de komst van de heer Van den Bossche een goede invloed heeft gehad. Een trauma kan ook positief zijn. Men herinnert zich zijn komst blijkbaar nog levendig.

Een topambtenaar van het hoofdbestuur is naar Antwerpen gestuurd. Mijnheer Huybrechts, na het aanhoren van uw persoonlijk verhaal kan ik enkel opmerken dat alles beter of slechter kan. In deze zaak is het bewijs geleverd dat de zaken slecht verlopen en dat alles nog niet is opgelost. We stellen wel vast dat er iets aan het gebeuren is. Op een bepaald ogenblik stond men bij wijze van spreken in de file. We geven dat toe. Er is echter een evolutie aan de gang.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, het klopt dat men een zekere evolutie kan waarnemen, maar wel in de negatieve zin. In Herentals is er een wachttijd van 7 à 8 maanden.

Minister Steve Stevaert : Men kan een positieve evolutie vaststellen. De follow-up van de dossiers is beter. Er wordt vooruitgang geboekt, al geef ik toe dat dit nog sneller zou kunnen gebeuren.

Wat de implementatie van de nieuwe informatica betreft, pleit ik ervoor het Brederoproject niet toe te passen in Antwerpen. We zouden daarmee een risico nemen. We moeten de zaken pragmatisch benaderen en het project in andere gebieden opstarten.

Ik wens Antwerpen niet op te zadelen met het opstellen van inventarissen. Ik zou willen dat ze zich in eerste instantie bezighouden met het geven

Stevaert

of weigeren van vergunningen. Heel wat van hun achterstand bestaat uit onmogelijke dossiers, waarover men informatie inwint. Dat aspect moet worden teruggedrongen en de termijnen moeten tot een redelijke lengte worden herleid. Het slecht functioneren van de administratie mag niet leiden tot onvrede van de bevolking.

Een ander punt is dat de gemachtigde ambtenaar in Antwerpen een zeer specifieke functie heeft, die in de wet is verankerd. De bewuste ambtenaar kampt op dit moment met heel ernstige gezondheidsproblemen. De wet van Murphy heeft hier toegeslagen. Ook daarvoor biedt het nieuwe decreet soelaas. De functie van gemachtigde ambtenaar wordt ontdebeld. Op die manier wil ik de zaken deblokkeren.

Als we nog meer personeel nodig hebben, kunnen we een beroep doen op provinciegouverneur Paulus. Twee weken na mijn aantreden heeft hij toegezegd personeel ter beschikking te willen stellen. We moeten wel opletten dat we geen personeel van de provincie inzetten dat zich met inhoudelijke zaken inlaat. De provincie is immers een beroepsinstantie. We mogen dus enkel uitvoerend personeel inzetten.

Zo worden we geconfronteerd met tal van knelpunten. Het verhaal dat men systematisch in beroep gaat tegen de beslissingen van de bestendige deputatie, moet worden gerelativeerd, zeker de laatste tijd. Deze ambtenaren hebben van mij de opdracht gekregen om zich met de hoofdzaken bezig te houden en niet met de rest. Bovendien zijn onder impuls van mijn voorganger Baldewijns heel wat zaken vrijgesteld, zodat ze niet meer aan Stedenbouw moeten worden voorgelegd.

Er is dus verbetering merkbaar en ik hoop dat die in de toekomst nog versnelt. Ik wil het probleem zeker niet minimaliseren, maar wel de bewering relativeren dat er kwade wil zou zijn onder de ambtenaren. Dat is niet bewezen en ik mag daar dus niet van uitgaan.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik hoor u graag zeggen dat u het probleem niet wilt minimaliseren. Als ik echter de antwoorden van de minister nalees op vroegere interpellaties van onder andere de heer Beysen, krijg ik de indruk dat die goede wil er toen ook al was. In

de praktijk merken we daar echter niet veel van, ook al spreekt u van een gunstige evolutie. Ik sta dus heel sceptisch tegenover uw antwoord.

Ik neem er akte van dat nieuwe mensen zullen worden aangeworven, eventueel vanuit de provinciale diensten; dat u richtlijnen geeft over de werkwijze die ze moeten volgen; en dat ze zich moeten concentreren op de hoofdzaken. Ik hoop dat ze dat niet naast zich zullen neerleggen. Ik neem er ook akte van dat er geen aanwijzingen zijn van slechte wil bij de ambtenaren ten aanzien van personen of besturen die hun beklag zouden hebben gemaakt. Ik hoop dat dit klopt en dring erop aan dat dit degelijk wordt onderzocht, zodat er geen twijfel meer mogelijk is.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Ik hoop dat geen verkeerd beeld van de ambtenaren wordt gecreëerd. De dossiers van burgers vertrekken bij het gemeente- of stadsbestuur. De burger telt de termijn tot het moment dat hij iets ontvangt. Het is echter interessant om na te gaan wanneer het dossier bij het stadsbestuur vertrekt. We mogen niet het verkeerde niveau beoordelen. Het is niet omdat het dossier op 1 januari bij het stadsbestuur wordt ingediend, dat het binnen de korte tijd ook bij stedenbouw terechtkomt. Er moet worden geoordeeld op basis van de datum waarop het dossier bij stedenbouw aankomt. Ook dat is in de provincie Antwerpen een groot probleem.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de minister, dit is waar ik al naar heb verwezen. Er dringt zich een gesprek op tussen de Vlaamse regering en de gemeentebesturen. Dit zou moeten deel uitmaken van het pact met de gemeenten.

Zo zouden een aantal zaken voor de bevolking kunnen worden verduidelijkt. Het is op dit ogenblik absoluut niet evident dat iemand die een bouwaanvraag indient, de weg van het dossier volgt. Dat maakt veel mensen terecht radeloos. Ze staan voor een muur.

Het stemt me tevreden dat u zegt dat het niet kan worden opgelost met meer personeel alleen. Dat is ook mijn stelling. Nu komt het er echter op aan duidelijk prioriteiten af te bakenen binnen de aanvragen. Daar moet op heel korte termijn verandering in worden gebracht om op terrein een merkbaar effect te ressorteren. De heer Van Nieuwenhuysen heeft terecht gezegd dat de verbetering niet

Beysen

merkbaar is. Een van de redenen is dat de afbakening niet duidelijk werd gemaakt.

Ik zal opnieuw mijn motie indienen, in de hoop dat ik er ditmaal voldoende stemmen voor zal kunnen vinden.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Ik herhaal dat de prioriteitenopdracht is gegeven. De andere zaken moeten we uitvoeren in volle respect voor de autonomie van de gemeenten. Het is immers uw bekommernis, mijnheer Beysen, dat we in het kader van het pact met de steden en gemeenten deze afspraak maken. Een merkwaardige en soms zelfs beangstigende vaststelling is dat de snelheid niet altijd te maken heeft met de grootte van de gemeente of stad. Men zou er immers van kunnen uitgaan dat hoe groter de gemeente is, hoe sneller ze de zaken kan afhandelen. Dat is echter niet zo. Ook de degelijkheid van de dossiers blijkt niet afhankelijk van de grootte van de gemeente. Er zijn kleine gemeenten met één ambtenaar in dienst die perfect op tijd goede dossiers afleveren, en grote steden die daar niet in slagen.

Ik verwijs terug naar het nieuwe decreet. Daarin is bepaald dat in het kader van planbaten middelen worden geristorneerd naar het gemeentelijk niveau met het oog op een upgradering van de diensten Ruimtelijke Ordening. Als we terzake niet kunnen zorgen voor een pact met de steden en gemeenten en we met de provincies geen juiste invulling van hun taak kunnen afspreken, dan bevindt Stedenbouw zich in een sukkelstraatje. Maar hier hebben we een eigen verantwoordelijkheid.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Beysen en Lachaert en door de heren Cannaerts en Timmermans werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het bedrijventerrein Kapelleveld II te Wommelgem en de geplande ontsluitingsweg

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Malcorps tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het bedrijventerrein Kapelleveld II te Wommelgem en de geplande ontsluitingsweg.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van de begrotingsbespreking hebben we al een korte discussie gehad over de gewestplanwijziging. Ik zal nog eens herhalen dat de op uw voorstel goedgekeurde gewestplanwijziging Antwerpen een duidelijk groene stempel draagt. We zijn daar grosso modo tevreden mee. Er is terdege rekening gehouden met de verzuchtingen van de plaatselijke bewoners, wat bijvoorbeeld de inplanting van een hele reeks bedrijventerreinen betreft in Aartselaar en Kontich.

Aan de andere kant vrezen we dat de beslissing om bedrijventerreinen te schrappen eerder arbitrair gebeurt. Er was geen fundamentele discussie over de vraag of er nu effectief zoveel bedrijventerreinen nodig waren, zoals wij hadden gevraagd. De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij en de Kamer van Koophandel hebben altijd vooropgesteld dat een aantal bedrijventerreinen nodig is in de hele regio Antwerpen. Er is geen discussie geweest of het inderdaad nodig is om die bedrijventerreinen te laten uitwaaiëren over de hele regio of dat het beter zou zijn om radicaal te kiezen voor een concentratie van bedrijfsactiviteiten en daarmee gepaard gaande verplaatsingen binnen het havengebied.

Voor ons moet die discussie in elk geval worden gevoerd naar aanleiding van de vastlegging van een provinciaal ruimtelijk structuurplan, want de lob-

Malcorps

by's van de bedrijfswereld draaien op volle toeren. Misschien maakt men de mensen nu blij met een dode mus en gaat het enkel om Nimby-overwinningen waar andere mensen op andere plaatsen in de regio binnenkort de prijs voor moeten betalen. In feite is deze discussie nu al enigszins aan de orde want minister-president Van den Brande heeft al aangekondigd dat er op zijn minst 30 hectare aan nieuwe bedrijventerreinen moeten worden gezocht als compensatie voor wat nu niet is gerealiseerd. Deze discussie past in een nog veel ruimer debat, waarin men nog meer bedrijventerreinen vraagt voor heel de streek in het kader van het ruimtelijk structuurplan van de regio Antwerpen.

In Wommelgem werd geen rekening gehouden met honderden bezwaarschriften van inwoners van een nieuwe woonwijk. Wel wordt met één pennentrek een kinderboerderij en een groene buffer van de kaart geschrapt. Nochtans kan men met evenveel recht stellen dat ook hier de leefbaarheid fundamenteel in het gedrang komt. De mensen in Wommelgem begrijpen niet goed waarom aan hun bezwaren geen gehoor is gegeven, terwijl dat wel is gebeurd in Aartselaar en Kontich. Is het omdat het gemeentebestuur van Wommelgem een halfslachtige houding heeft aangenomen? Daar komt nog bij dat de aansnijding van de zone Kapelleveld II nu wordt gekoppeld aan een nieuwe ontsluitingsweg voor het gebied. Daarover gaat mijn vraag heel specifiek.

In het kader van de afwikkeling van deze gewestplanwijziging heeft minister Demeester een bezoek gebracht aan verschillende Antwerpse gemeenten, waaronder Wommelgem. Ze heeft beloofd dat de nieuwe ontsluitingsweg, waarvoor enkele lokale mandatarissen duidelijk vragende partij zijn, er ook effectief zou komen. Nochtans liet minister Baldewijns me vroeger weten dat de aanleg van deze ontsluitingsweg niet zo evident was. Eén en ander moest worden bekeken in een algemene mobiliteitsstudie voor de gemeente en in het licht van de veiligheid op de autosnelweg, waar het aantal op- en afritten beperkt dient te blijven. Dat is toch een vrij belangrijk principe dat voortdurend door minister Baldewijns, en ik hoop ook door u, wordt beleden.

Betekent de goedkeuring van dit bedrijventerrein nu dat deze ontsluitingsweg er toch komt? Zowel minister Demeester als u maken deze koppeling. Wordt hiervoor opnieuw een gewestplanwijziging overwogen of wordt het in een andere gewestplanwijziging opgenomen? Ik heb begrepen dat de 30

hectare compenserende bedrijventerreinen er zouden komen in het kader van een gewestplanwijziging voor het goederenspoor. Is er een koppeling met het dossier van het goederenspoor zoals sommigen laten uitschijnen?

De belangrijkste vraag is of er een koppeling is tussen de nieuwe ontsluitingsweg en het feit dat Kapelleveld II nu is goedgekeurd.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de nota waarmee het besluit tot wijziging van het gewestplan Antwerpen aan de Vlaamse regering werd voorgelegd, bevat onder het punt C3 de volgende motivering in verband met Kapelleveld te Wommelgem. 'C3 gemengd regionaal bedrijventerrein Schawijk te Wommelgem : de bestemming als regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter wordt behouden zonder dat hiervoor een ontsluiting naar de E313 en E34 via het benzinestation te Ranst wordt voorzien.'

Een groot aantal bestaande woningen aan de oostelijke en westelijke rand van het gebied worden beschouwd als woongebied met landelijk karakter. Ook voor dit voorstel geldt dat een groot gedeelte van de behoefte aan regionale bedrijventerreinen in de provincie Antwerpen in het grootstedelijk gebied moet worden opgevangen en dat de ruimtelijke mogelijkheden voor een nieuw regionaal bedrijventercentrum met een voldoende oppervlakte zich steeds meer in de rand van het grootstedelijk gebied situeren. Door het verlengen van de bestaande parallelweg naar en doorheen het westelijk gelegen bedrijventerrein Kapelleveld II wordt een ontsluiting naar het op- en afrittencomplex van de E313 en de E34 te Wommelgem mogelijk, zonder de leefbaarheid van de kernen van Wommelgem en Wijnegem te schaden. Een ontsluiting via het benzinestation van Ranst is niet verantwoord vanuit mobiliteitsoogpunt, omwille van de nabijheid van het op- en afrittencomplex van Wommelgem, en evenmin vanuit verkeerskundig oogpunt, gelet op de reeks bestaande verwevingsproblemen ter hoogte van de verkeerswisselaar.

Het is niet verantwoord dat zich op een bedrijventerrein milieuvervuilende of -belastende bedrijven zouden vestigen. Hiervoor moet de gemeente beleidsmatige garanties creëren, onder meer door een plan van bijzondere aanleg. Het gebied heeft momenteel een openruimte karakter, maar de landbouwbedrijfvoering en de ecologische waarde zijn veeleer beperkt omdat het gebied door zijn ingesloten ligging geen deel uitmaakt van een

Stevaert

grotere eenheid van de natuurlijke en agrarische structuur. Het gebied ten oosten van Schawijk maakt deel uit van het groot aaneengesloten landbouwgebied tussen Wommelgem en Ranst zodat een uitbreiding van Schawijk in oostelijke richting op termijn niet wenselijk is.

Ter aanvulling verwijs ik in verband met de vraag over de ontsluiting van het benzinestation in Ranst naar de voorziening in het RSV. Deze bepaalt dat nieuwe, rechtstreekse aansluitingen van privé-terrein op een hoofdweg niet zijn gewenst. Naar aanleiding van de definitieve vaststelling van het gewestplan Antwerpen waarbij verschillende bedrijventerreinen te Kontich en Aartselaar niet werden weerhouden, heeft de Vlaamse regering beslist dat bij een volgende gewestplanswijziging van het gewestplan Antwerpen een onderzoek moet worden gevoerd naar de meest geëigende plaats voor de inplanting van een compenserende oppervlakte van 30 hectare bedrijventerrein. Het zal gezien de commotie rond de bedrijventerreinen in de betrokken gemeenten geen sinecure zijn om een nieuw terrein met inbegrip van ontsluitingsmogelijkheden te vinden. Er is geen koppeling met het dossier van de tweede spoorontsluiting.

Het spoortracé is gebundeld met het tracé Wommelgem-Merksem en met de autoweg E313. De industrieterreinen te Wommelgem en de parallelweg voor de genoemde ontsluiting behoren tot het studiegebied of de meest geëigende plaats voor een nieuwe zone van 30 hectare. Waar precies dit alles in deze omgeving te situeren is, moet het onderzoek van de verschillende administraties en diensten nog uitmaken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een mogelijke uitbreiding op kosten van de gemeente van de stortplaats NV Stevan te Lendeledede

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Malcorps tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruim-

telijke Ordening, over een mogelijke uitbreiding op kosten van de gemeente van de stortplaats NV Stevan te Lendeledede.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de gemeente Lendeledede wil gronden en een hoeve aankopen gelegen in een ontginningsgebied vlak naast de stortplaats klasse II van NV Stevan. Deze gronden zouden eventueel in aanmerking komen om te worden opgevuld met afval. De nabestemming van deze gronden is volgens het gewestplan gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Ook het ontwerp-BPA de Bergkapel gaat in dezelfde richting. Bovendien is in het GNOP in deze zone een bosaanplanting voorzien.

De gemeente verantwoordt deze aankoop omdat ze in de nabije toekomst in een constructie wil stappen met de NV Stevan. Ze wil met name participeren in een gemengde exploitatiemaatschappij waaraan naast de lokale overheid ook het Vlaams Gewest en de privé-sector zou participeren. Hiermee zou Lendeledede tegemoetkomen aan de verwachte wetswijziging die de exploitatie van een stort klasse 2 enkel door een privé-maatschappij niet meer toelaat. De gemeente zou de 5 hectare aan gronden, met een waarde van 25 miljoen frank, dan kunnen inbrengen. Door deze participatie stelt de gemeente dat ze ook meer inspraak wil krijgen in het beheer van de stortplaats en met name in de prangende vragen over het respecteren van de afstandsregels ten opzichte van de woningen in de onmiddellijke omgeving van het stort.

– *De heer Jacques Timmermans treedt als voorzitter op.*

De bevolking koestert echter de nodige argwaan omdat men vreest dat de gemeente van plan is deze 5 hectare eerst te ontginnen en nadien ook te laten opvullen met afval. Het gemeentebestuur stelde dat men verplicht is om in eerste instantie aan klei-ontginning te doen, waarna een opvulling met afval natuurlijk voor de hand zou liggen. Veel bewoners vragen dat op de aangekochte gronden onmiddellijk aanplantingen gebeuren, zodat de bedoelde nabestemming onmiddellijk vorm krijgt en niet opnieuw een uitbreiding van de stortplaats wordt gerealiseerd.

Kan de minister medelen of de gemeente na aankoop van deze gronden effectief verplicht is om deze gronden te ontginnen of mag ze ook onmiddellijk aanplantingen realiseren ? Valt het verder

Malcorps

uitbreiden van stortactiviteiten te rijmen met de nabestemming natuur en recreatie ? Het lijkt weinig logisch de hele site eerst grondig te vervuilen en dan opgezadeld te zitten met een fors saneringsprobleem voor de bestemming natuur en recreatie kan worden gerealiseerd.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Ik wil de heer Malcorps erop wijzen dat de Vlaamse regering met haar besluit van 10 november 1998 de bestemmingswijziging heeft doorgevoerd van ontginningsgebied met nabestemming gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen naar ontginningsgebied met nabestemming bos. Beperkte delen worden bestemd als buffer-, industrie- en woongebied met landelijk karakter. De opportuniteit van mogelijke toekomstige aanvragen zullen derhalve vanuit dit kader worden beoordeeld. De vraag naar de mogelijke vervuiling moet worden geëvalueerd in het kader van de stort- en milieuvergunning. De nabestemming tot bos kan pas worden gerealiseerd nadat de ontginningsactiviteiten zijn beëindigd.

In uw vraagstelling gaat u daar op een andere manier op in. Hier is de nabestemming bosgebied, wat een wenselijke nabestemming is. De nabestemming van ontginningsgebieden is echter niet altijd bosgebied. Het is echt wel het beste om ons in dit verband zo strikt en zo formeel mogelijk op te stellen. Het lijkt natuurlijk heel tegenstrijdig, maar dat is het eigenlijk niet. Het wás immers een ontginningsgebied. We moeten dat op een correcte manier respecteren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over mobiele bruggen bij wegwerkzaamheden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over mobiele bruggen bij wegwerkzaamheden.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het kader van het programma 'Hindervrij wegenonderhoud', dat werd uitgewerkt om files te bestrijden, heeft de Nederlandse minister van Verkeer en Waterstaat de opdracht gegeven een mobiele brug te bouwen die inzetbaar is bij wegwerkzaamheden. Deze mobiele brug, die ook geschikt is voor zwaar vervoer, kan in twee uur tijd worden opgebouwd en heeft een lengte van ongeveer 100 meter. Deze brug maakt het mogelijk dat automobilisten over de onderhoudswerken heen rijden in plaats van erlangs. Onder de brug blijft voldoende plaats over om alle mogelijke wegwerkzaamheden uit te voeren.

Mijnheer de minister, acht u een dergelijk initiatief ook in Vlaanderen nuttig ? Zo ja, denkt u er dan aan om in de toekomst dergelijke initiatieven uit te werken ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : De afdeling Metaalstructuren van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten heeft in het verleden reeds ontwerpen en berekeningen uitgevoerd voor tijdelijke bruggen voor het geleiden van de verkeersstroom langs hindernissen die ontstaan door de afbraak of renovatie van bestaande bruggen.

Als voorbeeld kan hier onder andere worden verwezen naar de Belgian Meccano Bridge. Deze brug werd gebouwd in 1988 voor de prijs van 42 miljoen frank. De brug bestaat uit een basisbrug met een lengte van 60 meter. Uit deze basisbrug werden voor een overbrugging in de N34 boven de bestaande brug over de spoorlijn Brugge-Zeebrugge te Zeebrugge twee bruggen afgeleid van elk 25 meter lengte. De Meccano Bridge kan zowel naast als over hindernissen worden gebouwd. De montage-tijd voor de bovenbouw van de Meccano Bridge bedraagt een week.

Dergelijke mobiele bruggen komen derhalve in aanmerking voor plaatselijke herstellingswerken aan kunstwerken en bruggen of voor vernieuwing van langere duur, waarbij verkeer door de werf is uitgesloten. Ze zijn daarentegen minder geschikt voor het overbruggen van tijdelijke onderhoudswerken. Indien de verkeershinder die wordt veroorzaakt door de mobiele brug, de verkeershinder door de onderhoudswerken overstijgt, schiet een dergelijke brug haar doel duidelijk voorbij. Niettemin zal het Vlaams Gewest de afloop van dit experiment met grote belangstelling volgen, waarna het

Stevaert

Nederlandse experiment eventueel ook in Vlaanderen navolging kan krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het onderzoek naar de plagerijen van het Voerens gemeentebestuur inzake de toekenning van bouwvergunningen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het onderzoek naar de plagerijen van het Voerens gemeentebestuur inzake de toekenning van bouwvergunningen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, het gaat hier om een dossier met een communautaire connotatie. Op 27 mei van vorig jaar heb ik een schriftelijke vraag gesteld aan minister Peeters, die deze vraag doorstuurde naar minister Baldewijns. Mijn vraag ging over de goedkeuring - tegen beter weten in - door de bestuursmeerderheid van Voeren van bouwvergunningen die door Stedenbouw ongunstig werden geadviseerd. Hierdoor konden de betrokken aanvragers, die toevallig allen bekend stonden als loyale Vlaamse Voerenaars, geen beroep meer aantekenen. Ze zagen zich dus verplicht om een nieuwe bouwaanvraag in te dienen, met alle kosten en vertragingen van dien.

Ik citeer uit het antwoord van minister Baldewijns : 'Wanneer een gemeentebestuur moedwillig onterechte vergunningsbesluiten uitreikt en systematisch weigert deze in te trekken zodat ze stevast worden gevolgd door een vernietigingsbesluit van de minister, ontzegt het gemeentebestuur inderdaad aan de aanvragers de wettelijk geboden administratieve beroepsprocedure.' De minister stipte aan dat verder onderzoek moest uitwijzen of dit in Voeren wel degelijk het geval was. Hij beschikte op dat ogenblik wel over een aantal gege-

vens die erop wezen dat dit inderdaad zo was. Dat blijkt uit het omstandig antwoord dat hij toen gaf. In antwoord op een andere schriftelijke vraag, van 3 juli 1997 deze keer, deelde dezelfde minister mij mee dat de resultaten van dat onderzoek hem nog steeds niet waren meegedeeld.

Ik heb die vraag opnieuw gesteld op 14 oktober 1997, deze keer in het kader van een interpellatie aan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Die interpellatie ging over de stand van zaken van verschillende dossiers tegen het gemeentebestuur van Voeren, met het oog op eventuele sancties. In verband met dit specifieke dossier stelde minister Peeters toen : 'Wat de bouwvergunning, de betwisting en het vernietigingsbesluit betreft, verwijs ik naar minister Baldewijns. Ik ben ervan overtuigd dat hij dit op een even correcte manier zal afhandelen met de provinciegouverneur.' Voor dit dossier verwees hij dus opnieuw naar de minister van Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening.

Op 26 oktober van dit jaar wenste ik opnieuw door middel van een schriftelijke vraag aan de nieuwe minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening - aan u dus - te informeren naar de stand van zaken in dit onderzoek. U stelt dat er nog altijd geen resultaat van dat onderzoek bekend is. U geeft wel de tip om wat u zelf noemt 'het laakbare optreden van het gemeentebestuur' te omzeilen. Dit roept bij mij toch wel enige bedenkingen op. Eigenlijk suggereert u hier dat het gemeentebestuur verder zijn gang kan gaan, maar dat er wel middelen zijn om zijn ongeoorloofd optreden te omzeilen. Op de vraag naar de stand van zaken in het onderzoek stelt u : 'dit onderzoek betreft in wezen het toezicht op het gemeentelijk handelen en valt derhalve onder de bevoegdheid van minister Peeters'.

Mijnheer de minister, ik heb twee vragen. Hoe komt het dat dit onderzoek na anderhalf jaar niet is afgerond ? Wat mij bovendien een beetje begint te vervelen, is dat de twee ministers steeds naar elkaar verwijzen als ik vragen stel over deze zaak. Ik zou nu graag willen weten wie eigenlijk verantwoordelijk is in dit dossier.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Op de vraag met het nummer 56 van 26 oktober is inderdaad geantwoord dat de resultaten van dit onderzoek ons nog niet bekend zijn. U haalt het probleem naar ons aanvoelen terecht aan, mijnheer Van Nieuwenhuysen. Die discussie is voorbij. We zien echter niet in hoe

Stevaert

wij vanuit de decretale bevoegdheid voor ruimtelijke ordening kunnen optreden tegenover het gemeentebestuur van Voeren. De enige mogelijkheid ligt binnen het kader van de voogdij, de toezichthoudende bevoegdheid op het gemeentelijk handelen.

Het gaat hier wel degelijk om een pervers handelen van de lokale overheid van Voeren. Die draait de zaken om. Bij een ongunstig advies van Stedenbouw nemen zij een gunstige beslissing en moet de vergunning achteraf worden geschorst. We hebben voorgesteld om in het decreet over de ruimtelijke ordening een sanctioneringsmogelijkheid in te lassen voor gemeentebesturen, maar dit is niet gebeurd. Vandaar dat we enkel kunnen sanctioneren via de voogdijbevoegdheid.

Het omgekeerde gebeurt ginds ook. Vergunningen die voor de hand liggen in Voeren en die Stedenbouw ook gunstig adviseert, krijgen van het gemeentebestuur aan de lopende band een ongunstige beslissing. Gelukkig - maar dit is slechts een tijdelijke oplossing - worden die vergunningen door het provinciebestuur van Limburg binnen de termijn op een correcte, gunstige manier afgehandeld. Hier is een probleem aan de orde van lokale democratie en van het perverse hanteren van het vergunningsbeleid. Alles wat wij kunnen doen, is nog eens gaan klagen bij het provinciebestuur en hen nog eens wijzen op de problematiek. Het is echter niet de minister van Ruimtelijke Ordening die hier als sanctionerende overheid kan optreden.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik zal het dan nogmaals proberen bij minister Peeters.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een gedeeltelijke wijziging van het gewestplan "Gentse en Kanaalzone"

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Lachaert tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een gedeeltelijke wijziging van het gewestplan "Gentse en Kanaalzone".

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, we hebben deze zaak eigenlijk al zijdelings aangekaart bij de bespreking van de begroting. Het was toen niet het moment om er dieper op in te gaan. De gevolgen van de huidige realisatie van de Kluisdokken en de waarschijnlijke realisatie van de Rodenhuyzetunnel houden in dat in die buurt één en ander te gebeuren staat.

Ik heb hier eens op papier willen zetten dat we het altijd maar over Doel hebben. Hier zitten dan ook vele Vlaamse volksvertegenwoordigers uit Antwerpen, die vaak ook in de gemeenteraad van hun stad zetelen. Soms zitten we hier bij manier van spreken in die gemeenteraad van Antwerpen. Ik ben trouwens niet de enige die dit zegt. Als het dan over andere aangelegenheden gaat, wordt daar vaak heel wat minder aandacht aan besteed.

Het gaat hier over het dorp Doornzele, een deelgemeente van Evergem met ongeveer 1.300 inwoners. Kerkbrugge-Langerbrugge, een andere deelgemeente van Evergem, telt ongeveer eenzelfde aantal inwoners. Beide liggen dichtbij de kanaalzone Gent-Terneuzen. Er is een grote mogelijkheid tot tewerkstelling, tot activiteiten en tot de ontwikkeling van KMO's. Dit geeft ook aanleiding tot een belangrijke woonfunctie en -invulling. Dit zijn bijgevolg zeer levende dorpen, die in populatie eigenlijk heel wat meer inwoners tellen dan de 800 of 900 van Doel. Maar aan hen wordt niet altijd de aandacht verleend die ze verdienen.

Er hangt ook geen agressieve politieke sfeer rond deze kwestie. Ik krijg soms de indruk dat de problematiek rond Doel neerkomt op het spel van de groene sector tegen andere sectoren. Dit vindt men in dit dossier niet terug. Het gaat er hier, buiten alle politieke touwtrekkerij, alleen om dat die zaak goed wordt georganiseerd, met een goede oplossing. Een goede oplossing betekent ook dat de mensen op tijd willen weten waar ze aan toe zijn. Dit heeft iets te maken met de naweeën van de realisatie van de Kluisdokken en de hiermee verbonden spoorwegen en wegen. Een bijkomend fenomeen is de grote aanpassing van de R4 op die plaats. Ten slotte is er de bouw van de Rodenhuy-

Lachaert

zetunnel. Op die beperkte zone hangt dus veel boven het hoofd van de bewoners, en die willen zekerheid over de toekomst.

Kan zo gauw mogelijk duidelijkheid worden gecreëerd ? U hebt tijdens de begrotingsbespreking gesuggereerd dat er een bemiddelaar zou worden aangesteld zoals in Doel. Kunt u daar al meer uitleg over geven ? Wie wordt het en wat is zijn rol ? Kan er een platform worden gecreëerd waar men terecht kan voor informatie ? Alle burgers hebben daar recht op. Het is hun grootste zorg.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Lachaert, ik ben mij bewust van de problemen die kunnen ontstaan door de gedeeltelijke gewestplanwijziging in de Gentse Kanaalzone en de infrastructuurwerken die zullen worden uitgevoerd. Sommige dorpskommen of leefgemeenschappen zullen mogelijk verdwijnen, andere zullen te kampen hebben met diverse vormen van overlast. Het is noodzakelijk dat gepaste en rechtvaardige sociale begeleidingsmaatregelen worden getroffen.

De vergelijking met Doel gaat niet voor 100 procent op. De sociaal bemiddelaar in Doel werd belast met een informatieopdracht bij de diverse instanties en de bevolking van de verschillende woonkernen. De sociale bemiddelaar wordt gevraagd om op korte termijn voorstellen te doen over de meest aangewezen vorm voor de vereiste sociale begeleiding. Dit is de stand van zaken, maar wordt zeker vervolgd.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de minister, voor de bewoners is het eerst en vooral belangrijk te weten waar ze staan. Sociale begeleidingsmaatregelen zijn ook belangrijk, maar momenteel van een tweede orde.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.57 uur.*
